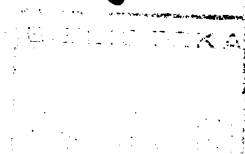


Warszawa, 23 września 1933 r.

A61j 3/06²

URZĄD PATENTOWY



RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 18376.

Kl. 30 h, 9/02.

Franz Itting
(Probstzella, Niemcy).

Sposób wytwarzania trudno rozpuszczalnych pastylek.

Zgłoszono 12 marca 1931 r.
Udzielono 29 kwietnia 1933 r.

W poniżej opisany sposób dają się wytwarzać suche pastylki, nadające się do leczenia ran albo chorych błon śluzowych, które posiadają tę właściwość, że są trudno rozpuszczalne w wodzie i w wydzielonych przez chore błony śluzowe płynach.

Wytwarzano już pastylki z celulozy. Celuloza jednak była tak drobno zmielona, że zatracona była jej struktura i z tego powodu pastylki, wytworzone według znanego sposobu, łatwo się rozpuszczały.

W przeciwieństwie do powyższego, według wynalazku, jako podłoże do pastylek stosuje się celulozę, która również jest sproszkowana, ale zachowuje swoją strukturę. Dolna granica wielkości cząstek wynosi około 0,1 mm. Osiągnięcie tej wielkości i zachowanie struktury w cząstkach ce-

lulozy daje się stwierdzić doświadczalnie, np. mikroskopowo. Do takiej celulozy dodaje się przynajmniej jedną z soli trójwartościowych katjonów i, przerabia na gęstą masę, z której po wysuszeniu wytwarza się pastylki.

Przykład. Sproszkowana celuloza zostaje zmieszana z równą ilością wagową siarczanu glinu $Al_2(SO_4)$. Zamiast siarczanu glinu można stosować siarczan żelaza albo siarczan chromu. W niektórych przypadkach może być wskazane, aby pastylka wykazywała reakcję słabo-alkaliczną. W takich razach do podanych wyżej składników dodaje się nieco octanu albo boranu sodu.

Przygotowane w ten sposób pastylki wykazują tę właściwość, że trudno rozpu-

szczają się w płynie, wydzielanym przez błonę ludzką, mogą wchłonać 7 — 8-krotną ilość, w stosunku do swojej wagi, płynu i wiążą toksyny albo mucyny.

Pastyłki według wynalazku wykazują jeszcze i tę zaletę, że tworzą z wydzielinami chorej błony koloidalny naskórek, zawierający martwe komórki błony śluzowej.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób wytwarzania trudno-rozpuszczalnych pastylek do leczenia ran przy stoso-

waniu miałko zmielonej celulozy i znanych soli, znamienny tem, że sproszkowaną celulozę, której struktura włókien jest zachowana i której długość cząstek wynosi około 0,1 mm, przerabia się przynajmniej z jedną solą trójwartościowych katjonów na gęstą masę, z której po wysuszeniu wytwarza się pastylki.

Franz Itting.

Zastępca: Inż. M. Brokman,
rzecznik patentowy.